

Sygn. akt: KIO 1158/11

WYROK
z dnia 15 czerwca 2011 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Katarzyna Prowadzisz

Protokolant: Przemysław Ławnik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2011 roku odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 3 czerwca 2011 roku przez wykonawcę Dan Pol M. Piechota Sp. j. z siedzibą w Tychach przy ulicy Murarskiej 28, 43-100 Tychy w postępowaniu prowadzonym przez Gminę Ogrodzieniec z siedzibą w Ogrodzieńcu przy Placu Wolności 25, 42-440 Ogrodzieniec

orzeka:

1. Oddała odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża Dan Pol M. Piechota Sp. j. z siedzibą w Tychach przy ulicy Murarskiej 28, 43-100 Tychy i:

2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **10 000 zł 00 gr** (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Dan Pol M. Piechota Sp. j. z siedzibą w Tychach przy ulicy Murarskiej 28, 43-100 Tychy tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. 113, poz. 759 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Częstochowie**.

Przewodniczący:

UZASADNIENIE

Zamawiający Gminę Ogrodzieniec z siedzibą w Ogrodzieńcu przy Placu Wolności 25, 42-440 Ogrodzieniec prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pod nazwą „*Poprawa jakości powietrza w Gminie Ogrodzieniec poprzez ograniczenie niskiej emisji i kompleksową termomodernizację obiektów użyteczności publicznej*” ogłoszone w Biuletynie Zamówień Publicznych z 8 kwietnia 2011 roku pod pozycją 129622.

31 maja 2011 roku Zamawiający przekazał informację o wyniku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiotowej sprawie informując Odwołującego, że wykluczył Odwołującego z postępowania oraz unieważnił postępowanie w zakresie zadania (obiekt) 1 – Szkoła Podstawowa w Podzamczu ul. Szkolna 6

3 czerwca 2011 roku Odwołujący złożył do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie od dokonanych i zaniechanych czynności Zamawiającego wskazując następujące naruszenia:

- unieważnienie postępowania z naruszeniem art. 93 ust. 1 pkt. 1 ustawy oraz art. 93 ust. 2
- odrzucenie oferty Odwołującego z naruszeniem art. 89 ust. 1 pkt. 1
- wykluczenie Odwołującego z naruszeniem art. 24 ust. 2 pkt. 3 oraz art. 24 ust. 4

Odwołujący wniósł o :

- uwzględnienie odwołania,
- unieważnienie czynności unieważnienia przedmiotowego postępowania w zadaniu (obiekcie) nr 1,
- unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego jak i wykluczenia Odwołującego z zadania (obektu) nr 1,
- powtórzenie czynności badania i oceny ofert wraz z ofertą Odwołującego,
- nakazanie dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej w zadaniu (obiekcie) nr 1 tj. oferty Odwołującego,
- zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania.

Odwołujący następująco uzasadnił przedstawione w odwołaniu zarzuty:

Odwołujący podniósł, iż w zakres prac objętych postępowaniem o udzielenie zamówienia (robota budowlana) na obiektach nr 1 i 5 - wchodzi demontaż płyt azbestu. Zgodnie ze znowelizowanymi w roku 2010 przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (tekst jednolity Dz. U. 2010 Nr 185 poz. 1243 ze zmianami) wytwórca odpadów, który prowadzi działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątania, konserwacji i napraw, a także przetwarzania odpadów niebezpiecznych zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, jest obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami. Odwołujący uzyskał więc w roku 2010 wymaganą art. 17 ust. 1a ustawy o odpadach Decyzję nr 4028/OS/2010 zatwierdzającą program gospodarki odpadami, wydaną w dniu 23 września 2010 roku przez Marszałka Województwa Śląskiego. Zgodnie z art. 21a ust. 1 ustawy o odpadach decyzję zatwierdzającą program gospodarki odpadami wydaje marszałek województwa, właściwy wg siedziby wytwórcy odpadów (art. 21a ust. 3 ustawy o odpadach).

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o odpadach, podniósł Odwołujący, transport odpadów wymaga uzyskania zezwolenia, jednakże z wyjątkami określonymi ustawą o odpadach - art. 28 ust. 9 ustawy o odpadach stanowi, iż uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 nie dotyczy wytwórcy odpadów, który transportuje wytworzone przez siebie odpady. Stanowisko Odwołującego potwierdza również organ, który z mocy art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy o odpadach jest właściwy dla wydawania Odwołującemu decyzji na transport odpadów tj. starosta właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania transportującego odpady (z uwagi iż odwołujący ma siedzibę na terenie miasta Tychy będącego miastem na prawach powiatu, organem, o który mowa w art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy o odpadach jest Prezydent Miasta Tychy). Odwołujący wyjaśnił, że firma nie świadczy usług polegających na transporcie odpadów na rzecz innych podmiotów (transportuje tylko odpady wytworzone przez siebie) dlatego nie musimy posiadać decyzji na transport odpadów z mocy regulacji art. 28 ust. 9 ustawy o odpadach. Odwołujący powiadomił o tym Zamawiającego pismem z dnia 20 maja 2011 roku wskazując, iż obowiązujące przepisy nie nakładają na niego obowiązku posiadania decyzji na transport odpadów. Jednocześnie Odwołujący konsekwentnie uwzględniwszy obowiązujące regulacje prawne i stan faktyczny nie wykazywał podwykonawstwa w tym zakresie. Tak więc, w ocenie Odwołującego, zarzut Zamawiającego, iż Odwołujący w tej materii miał wykazać

podwykonawcę jest niezasadny. Odwołujący zaznaczył, że sam transportując odpady nie musimy posiadać decyzji administracyjnej na transport odpadów.

Z uwagi na powyższe, stanowisko Zamawiającego, który z powodu nieposiadania przez Odwołującego decyzji na transport odpadów wykluczył go z postępowania, jest bezpodstawne i podjęte z naruszeniem obowiązujących przepisów.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron postępowania oraz uczestnika postępowania odwoławczego na podstawie zebranego materiału dowodowego w sprawie oraz oświadczeń i stanowisk Stron Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, co następuje.

Izba ustaliła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek, o których stanowi art. 189 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 roku, nr 113 poz. 759 z późn. zm.; dalej: „Pzp” lub „ustawa”), skutkujących odrzuceniem odwołania. Odwołanie zostało złożone do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 3 czerwca 2011 roku oraz została przekazana w ustawowym terminie kopia odwołania Zamawiającemu, co potwierdza dołączona do odwołania informacja potwierdzająca przesłanie odwołania.

Przedmiotem zamówienia publicznego którego dotyczy postępowanie odwoławcze są roboty budowlane, których szacunkowa wartość, zgodnie z protokołem postępowania, wynosi 1 235 683,16 euro, a zatem jest mniejsza niż równowartość kwoty 4 845 000,00 euro, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy (poniżej tzw. progów unijnych).

Izba ustaliła, że zostały wypełnione łącznie przesłanki z art. 179 ust 1 ustawy Prawo zamówień publicznych – *Środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu, a także innemu podmiotowi jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów niniejszej ustawy - to jest posiadania interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz możliwości poniesienia szkody.*

Przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy skład orzekający Izby wziął pod uwagę stanowiska i oświadczenia Stron złożone ustnie do protokołu. Izba dopuściła dowody złożone przez Odwołującego – protokoły kontroli przeprowadzonej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Tychach oraz przez Inspektora Pracy Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy złożone na okoliczność wykazania, że Odwołujący realizuje transport odpadów i jest to zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Izba ustaliła, że odwołanie w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pod nazwą „*Poprawa jakości powietrza w Gminie Ogródzieniec poprzez ograniczenie niskiej emisji i kompleksową termomodernizację obiektów użyteczności publicznej*” dotyczy jedynie zadania (obiektu) 1 zamówienia – Szkoła Podstawowa w Podzamczu ul. Szkolna 6.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, Izba stwierdziła co następuje.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 192 ust 2 ustawy Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 roku, nr 113 poz. 759 z późn. zm.; dalej: „Pzp” lub „ustawa”), *Izba uwzględniła odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.* Izba dokonawszy oceny podniesionych w odwołaniu zarzutów biorąc pod uwagę stanowiska Stron przedstawione na rozprawie stwierdziła, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Po pierwsze, zarzuty wskazane przez Odwołującego w odwołaniu a dotyczące naruszenia przez Zamawiającego unieważnienie postępowania z naruszeniem art. 93 ust. 1 pkt 1 ustawy oraz art. 93 ust. 2 nie podlegają rozpoznaniu przez Izbę, bowiem zgodnie z regulacją art. 180 ust 2 ustawy - *jeżeli wartość zamówienia jest mniejsza niż kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8, odwołanie przysługuje wyłącznie wobec czynności: 1) wyboru trybu negocjacji bez ogłoszenia, zamówienia z wolnej ręki lub zapytania o cenę; 2) opisu sposobu dokonywania oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu; 3) wykluczenia odwołującego z postępowania o udzielenie zamówienia; 4) odrzucenia oferty odwołującego* - zarzut wskazany przez Odwołującego, przytoczony powyżej dotyczy czynności Zamawiającego nie zawartej w katalogu przesłanek określonym w art. 180 ust 2 ustawy, a więc co do tej czynności Odwołujący nie miał podstawy wnoszenia odwołania. Sąd Najwyższy w Uchwale z dnia 10 grudnia 2009 roku

(sygn. akt III CZP 110/09), choć wydanej na podstawie Prawa zamówień publicznych obowiązującego przed 29 stycznia 2010 roku i dotyczącego innej z przesłanek zachowuje swoją aktualność, SN zważył, iż „W związku z tym, że przyjęte w art. 184 ust. 1a przypadki mają wyjątkowy charakter wobec obowiązującej zasady, że w sprawach o wartości przedmiotu zamówienia niższych niż progi unijne określone w art. 11 ust. 8 u.p.z.p. odwołanie nie przysługuje, konieczna jest wykładnia ścieśniająca każdego z tych wyjątków.(...) W ramach dyrektyw preferencji metod wykładni na czoło wysuwa się powszechnie akceptowana w orzecznictwie i w piśmiennictwie zasada pierwszeństwa wykładni językowej i subsydiarności wykładni systemowej i funkcjonalnej. (...) Jak ujął to Sąd Najwyższy w uchwale Składu Siedmiu Sędziów z dnia 1 marca 2007 r. (sygn. akt III CZP 94/06, OSNC 2007/7-8/95), odstępstwo od jasnego i oczywistego sensu przepisu wyznaczonego jego jednoznacznym brzmieniem mogą uzasadniać tylko szczególnie istotne i doniosłe racje prawne, społeczne, ekonomiczne lub moralne; jeśli takie racje nie zachodzą, należy oprzeć się na wykładni językowej”

Po drugie odnosząc się do zarzutów odrzucenia oferty Odwołującego z naruszeniem art. 89 ust.1 pkt 1 ustawy - *Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli: (...) jest niezgodna z ustawą* oraz wykluczenia Odwołującego z naruszeniem art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy – *Z postępowania o udzielnie zamówienia wyklucza się również wykonawców, którzy: (...) złożyli nieprawdziwe informacje mające lub mogące mieć wpływ na wynik prowadzonego postępowania* - i art. 24 ust. 4 ustawy – *Ofertę wykonawcy wykluczonego uznaje się za odrzuconą* - Izba uznała, że zarzuty te nie zasługują na uwzględnienie.

Wykluczenie Odwołującego z postępowania o udzielnie zamówienia publicznego, zgodnie ze stanowiskiem Zamawiającego zawartym w piśmie z dnia 31 maja 2011 roku *Zawiadomienie o unieważnieniu postępowania* nastąpiło na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy a zgodnie z art. 24 ust. 4 oraz art. 89 ust.1 pkt 1 oferta Odwołującego została uznana za odrzuconą z postępowania. Podając uzasadnienie faktyczne swojej decyzji Zamawiający wskazał, że Odwołujący „Na potwierdzenie złożonego oświadczenia zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy złożył wyjaśnienie w dniu 20 maja 2011 roku, w którym stwierdził, iż posiada stosowne uprawnienia do wykonywania prac z odpadami niebezpiecznymi. Uprawnienie wykonawcy do spełniania warunków udziału w postępowaniu musi opierać się na posiadaniu przez Wykonawcę uprawnień. Prowadzone postępowanie wskazuje, że oferent złożył oświadczenie, które nie odpowiada stanowi faktycznemu. Oferent nie posiada zezwolenia na

transport odpadów niebezpiecznych. Oferent nie spełnia wymogu określonego w zakresie posiadania uprawnienia do transportu odpadów niebezpiecznych - azbestu. Wynika to z wyjaśnień oferenta z dnia 201 maja 2011 roku, w których potwierdził, że nie posiada uprawnień w zakresie transportu odpadów niebezpiecznych. Ponadto w formularzu ofertowym Wykonawca oświadczył, że te prace wykona sam, a więc nie może polegać na wiedzy, doświadczeniu, potencjale technicznym i osobach zdolnych do wykonania zamówienia innych wykonawców".

Izba ustaliła, że Zamawiający wezwał Odwołującego pismem z dnia 19 maja 2011 roku, na podstawie art. 26 ust. 4 ustawy - *Zamawiający wzywa także, w wyznaczonym przez siebie terminie, do złożenia wyjaśnień dotyczących oświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1* - do złożenia wyjaśnień dotyczących złożonego w ofercie oświadczenia o spełnieniu warunku zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy. Zamawiający wskazał, że o zamówienie publiczne mogą ubiegać się wykonawcy, którzy spełniają warunki dotyczące posiadania uprawnień do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli przepisy prawa nakładają obowiązek ich posiadania a uwzględnwszy fakt, że obiekt nr 1 – szkoła podstawowa w Podzamczu obejmuje prace związane z azbestem (odpadami niebezpiecznymi) wykonawcy ubiegający się o udzielnie tego zamówienie musieli posiadać na dzień składania ofert wymagane prawem zezwolenie na prowadzenie prac z odpadami niebezpiecznymi zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (Dz. U. z 2010 r. nr 185 poz 1243 ze zmianami – dalej: „ustawa o odpadach”). Zamawiający poprosiła wykonawców o podanie między innymi następujących danych: numer i datę decyzji zatwierdzających program gospodarki odpadami, decyzji zezwalających na transport materiałów niebezpiecznych oraz wskazanie organów, które je wydały oraz wskazał, że informacje te można potwierdzić kserokopiami posiadanych decyzji. Odwołujący w odpowiedzi na wezwanie do złożenia wyjaśnień pismem z 20 maja 2011 roku wyjaśnił, że spółka posiada wszystkie wymagane uprawnienia do prowadzenia prac budowlanych objętych przedmiotem zamówienia w tym uprawnienia określone ustawą o odpadach.

Izba wskazuję, że zgodnie z art. 17 ust. 1a ustawy o odpadach rozdziału IV Obowiązki posiadaczy odpadów i transportujących odpady - *Wytwórca odpadów, który prowadzi działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw, a także przetwarzania odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych, jest*

obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami. Tym samym, obowiązkiem jest uzyskanie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami – od 12 marca 2010 roku czyli od dnia wejścia w życie znowelizowanych przepisów ustawy o odpadach (ustawa z 22 stycznia 2010 roku o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw Dz. U. nr 28 poz. 145), jest to jedna decyzja zatwierdzająca program gospodarki wszystkimi odpadami. Zgodnie z art. 21b ustawy o odpadach (ust.3) *W decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami, określa się: wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania, sposób dalszego gospodarowania odpadami, wskazanie rodzaju magazynowanych odpadów oraz sposobu ich magazynowania, termin obowiązywania decyzji, którą wydaje się na czas oznaczony nie dłuższy niż 10 lat, a w przypadku działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów zawierających azbest w urządzeniach przewoźnych - nie dłuższy niż 5 lat, oznaczenie obszaru prowadzonej działalności.* W Decyzji nr 4028/OS/2010 wydanej przez Marszałka Województwa Śląskiego na podstawie art. 104 Kpa art. 17 ust. 1a, art. 21a, art. 63 ust. 1a, 7,8 ustawy o odpadach zatwierdzającej program gospodarki odpadami dla Odwołującego zostało uregulowane w punkcie 3 - *Sposób dalszego gospodarowania odpadami z uwzględnieniem zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów, że (...) transport z miejsca wytworzenia do miejsca docelowego unieszkodliwiania prowadzony będzie przez firmę zewnętrzną posiadającą stosowne zezwolenia na transport.* Izba uwzględniła oświadczenie pełnomocnika Odwołującego złożone na rozprawie, iż Odwołujący sam podał w programie gospodarki odpadami takie rozwiązanie (firmy zewnętrzne) w zakresie transportu odpadów. W ocenie Izby podnoszony przez Odwołującego argument, że do transportu dużych ilości odpadów będzie on korzystał z firm zewnętrznych, bowiem ilość transportowanych odpadów nie stanowi przedmiotu sporu jak również przepisy ustawy nie odnoszą się do ilości odpadów jakie będą transportowane. Jednocześnie Izba wskazuje, że zgodnie z art. 21 b ust. 1 ustawy o odpadach program gospodarki odpadami powinien zawierać między innymi *opis dalszego sposobu gospodarowania odpadami, z uwzględnieniem zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów.* Wskazuje to jednoznacznie, że Odwołujący miał możliwość podania w programie gospodarki odpadami, który wraz z wnioskiem o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami stanowi podstawę wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami informacji, iż będzie samodzielnie transportowała odpady. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o odpadach *Prowadzenie zbierania odpadów oraz transportu odpadów wymaga uzyskania zezwolenia, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 1, art. 32 ust. 1 oraz art. 33 ust. 1a i 4* natomiast w art. 28 ust. 9 ustawy o odpadach czytamy, że *Uzyskanie*

zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy wytwórcy odpadów, który zbiera wytworzone przez siebie odpady w miejscu ich wytworzenia lub transportuje wytworzone przez siebie odpady. Jest to wyłączenie od ogólnych reguł określonych w ustawie o odpadach co zostało również wyartykułowane w piśmiennictwie przedmiotu (por: W. Radecki, Ustawa o odpadach. Komentarz, ABC, 2008, wyd. II.). Tak więc zgodnie z art. 28 ust. 9 ustawy o odpadach uzyskanie zezwolenia na prowadzenie transportu odpadów nie dotyczy wytwórcy odpadów, który transportuje wytworzone przez siebie odpady. Przepis ten – art. 28 ust. 9 ustawy o odpadach – będzie miała zastosowanie jednakże wtedy, gdy w decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami w części określającej *Sposób dalszego gospodarowania odpadami z uwzględnieniem zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów* wskazane byłoby, że podmiot dysponujący tą decyzją będzie sam transportował odpady. W takiej sytuacji nie ma on obowiązku posiadania stosowanego zezwolenia o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o odpadach.

W ocenie Izby działanie Zamawiającego w obliczu powyższych rozważań było prawidłowe.

Na podstawie art. 190 ust. 1 ustawy – *Strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody do stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Dowody na poparcie swych twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej strony i uczestnicy postępowania odwoławczego mogą przedstawiać aż do zamknięcia rozprawy.* Przepis ten nakłada na Strony obowiązek, który zarazem jest uprawnieniem wykazywania dowodów na stwierdzenie faktów, z których wywodzą skutki prawne. Postępowanie przed Izłą stanowi postępowanie kontradyktoryjne, czyli sporne a z istoty tego postępowania wynika, iż spór toczą Strony postępowania i to one i uczestnicy postępowania odwoławczego mają obowiązek wykazywania dowodów, z których wywodzą określone skutki prawne. Powołując w tym miejscu regulację art. 14 ustawy *do czynności podejmowanych przez zamawiającego i wykonawców w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku – Kodeks cywilny, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej*, przechodząc do art. 6 Kodeksu cywilnego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne należy wskazać, iż właśnie z tej zasady wynika reguła art. 190 ust. 1 ustawy. Przepis art. 6 Kodeksu cywilnego wyraża dwie ogólne reguły, a mianowicie wymaganie udowodnienia powoływanego przez stronę faktu, powodującego powstanie określonych skutków prawnych oraz usytuowanie ciężaru dowodu danego faktu po stronie osoby, która z faktu tego wywodzi skutki prawne; *ei incumbit probatio, qui dicit, non ei, qui negat* (na tym

cięży dowód kto twierdzi a nie na tym kto zaprzecza). Izba dopuściła dowody złożone przez Odwołującego, jednakże w ocenie Izby dowody nie potwierdziły prawa Odwołującego do dokonywania samodzielnie transportu odpadów w świetle obowiązujących od 1 stycznia 2011 roku przepisów ustawy po odpadach. Protokół kontroli sanitarnej przeprowadzonej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Tychach został wydany z datą 3 października 2006 roku natomiast protokół kontroli Inspektora Pracy Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy 9 czerwca 2010 roku – czyli przed wejściem w życie przepisów zobowiązujących podmioty do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku na podstawie art. 192 ust. 9 oraz art. 192 ust. 10 Prawa zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 3 i § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący:

